

Wilgotność równowagi

Klaus J. Galil-a

Tłumaczył Andrzej Machalski

Wilgotność równowagi to wilgotność drewna i materiałów drewnopochodnych, jaka ustala się po pewnym czasie w zależności od istniejącego klimatu otoczenia. Oznacza przeciętną wilgotność w trakcie użytkowania. Po tym czasie drewno ani nie dąży do pobierania wody ani do jej oddawania, tzn. wilgotność drewna staje się w przybliżeniu stała.

Wymagania

Wartości wskaźnikowe dla oczekiwanych wilgotności równowagi wynoszą

- dla budowli zamkniętych ze wszystkich stron: - z ogrzewaniem 9 ± 3 %, - bez ogrzewania 12 ± 3 %;
- dla zadaszonych, otwartych budowli 15 ± 3 %;
- dla konstrukcji wystawionych ze wszystkich stron na wpływy atmosferyczne pogody 18 ± 6 %.

Aby szkodliwe zmiany objętości (skurcz, pęcznienie) były możliwie małe, należy uważać na to, aby wilgotność wbudowania mniej więcej odpowiadała oczekiwanej wilgotności równowagi.

Gdy wilgotność wbudowania jest jednak wyższa od podanych wskaźników, to należy upewnić się, że konstrukcja drewniana podczas późniejszego wysychania drewna będzie mogła przejąć powstające odkształcenia skurczowe.

Przy zastosowaniu drewna wewnątrz budowli należy zawsze zwracać uwagę na to, aby stosować suche drewno lite, warstwowe (laminat), oklejane (fornirowane) itp. W ten sposób uniknie się rys skurczowych, których na ogół trudno uniknąć, a które oddziałują negatywnie na nośność lub na zewnętrzny wygląd konstrukcji.

Literatura

Praca zbiorowa: Vademecum budowlane. Arkady, Warszawa 1994.

DIN 1052. Holzbauwerke (Konstrukcje drewniane).

DIN 4074. G.tebedingungen f.r Baurundholz (Nadelholz) (Wymagania jakościowe dla okrągłaków (drewno iglaste)).

DIN 18334 VOB C Zimmerarbeiten (Roboty ciesielskie).